20/12/2019

«Μπορούμε και εμείς να είμαστε Θεοφόροι»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 19 προς Παρασκευή 20 Δεκεμβρίου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας τελέστηκε πανηγυρική αγρυπνία για την εορτή του Αγίου Ιγνατίου του θεοφόρου προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος.

Κατά την διάρκεια της Αγρυπνίας τέθηκε σε προσκύνηση η τιμία Κάρα του Αγίου Ιγνατίου που φυλάσσεται στην Ιερά Μητρόπολη μας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ὄντως φερωνύμως κέκλησαι, θεοφόρος, Πάτερ· νήπιος γάρ ἔτι ... ὑπάρχων εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου φερόμενος ἵστασο».

Λίγες ἡμέρες πρίν νά δοῦμε ἀνα-κλινόμενο ὡς βρέφος στή φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων τόν δι᾽ ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντα Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ τή Γέννησή του μᾶς δίδει ὑπόδειγμα ταπεινώ-σεως, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ σή-μερα τή

μνήμη ἑνός παιδιοῦ, τό ὁποῖο κατά τήν παράδοση προέ-βαλε ὁ Χριστός στούς μαθητές του ὡς πρότυπο καθαρότητος καί ἀφε-λότητος, λέγοντας ὅτι ἐάν δέν γίνετε σάν τά παιδιά δέν θά εἰσέλ-θετε στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καί τό παιδί αὐτό πού ἔγινε μα-θητής τῶν ἀποστόλων καί ἱεράρ-χης καί μάρτυρας εἶναι ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, τοῦ ὁποίου τήν χαριτόβρυτο καί θαυματουργό τιμία κάρα ἔχει τή μεγάλη εὐλογία νά κατέχει ὡς πολύτιμο θησαυρό ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη.

Ἡ ἰδιαίτερη αὐτή τιμή πού ἀπή-λαυσε ὡς παιδί ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος εἶ-ναι καί κατά τόν ἱερό ὑμνο-γράφο ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἔλα-βε τό προσωνύμιο θεοφόρος. Ὅμως δέν ἦταν ὁ μόνος λόγος, διότι μπορεῖ ὁ Χριστός νά τόν ὑπέ-δειξε στούς μαθητές ὡς παράδειγ-μα τῆς ἁπλότητος καί τῆς ἀθω-ό-τητος πού χαρακτηρίζει τά παιδιά, καί πρέπει νά χαρακτηρίζει καί ὅλους ὅσους πιστεύουν σέ Ἐκεῖ-νον, ἀλλά ὁ τιμώμενος ἅγιος δια-τή-ρησε αὐτή τήν ἁπλότητα καί τήν ἀθωότητα σέ ὅλη του τή ζωή.

Ἐάν ὁ Χριστός τόν ἔπιασε ἀπό τό χέρι γιά τόν φέρει στή μέση τῆς ὁμη-γύρεως καί νά τόν δείξει σέ ὅλους, ὅταν ἦταν παιδί, ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος δέν ἄφησε ποτέ στή ζωή του τό χέρι τοῦ Χριστοῦ. Ἦταν σέ μέχρι τέλους πιστός καί ἀφοσιω-μέ-νος ἀκόλουθός του. Ἦταν ἄν-θρω-πος πού ζοῦσε γιά τόν Χριστό καί ζοῦσε μέ τόν Χριστό. Ἦταν ἄνθρωπος πού εἶχε τόν Χριστό μέ-σα στήν ψυχή του, γιατί ἡ ψυχή του ἦταν σάν τό σπήλαιο τῆς Βη-θλεέμ στό ὁποῖο γεννήθηκε ὁ Χρι-στός. Ἦταν σάν τό σπήλαιο τῆς Βη-θλεέμ, στό ὁποῖο δέν ὑπῆρχαν ἄγρια ζῶα, δέν ὑπῆρχαν δηλαδή πάθη, γιατί τά εἶχε νικήσει ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος μέ τήν ταπείνωση. Ἦταν σάν τή φάτνη μέ τά ἄκακα ζῶα, γιατί ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος διατηροῦσε μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του, μέχρι τό μαρτύριό του, τήν ἁπλότητα καί τήν ἀθωότητα τοῦ παιδιοῦ πού εἶχε προβάλει ὁ Χριστός.

Καί ὅλα αὐτά συνέβαιναν σέ μία ἐποχή στήν ὁποία δέν ἦταν εὔκο-λη ὑπόθεση ἡ πίστη στόν Χριστό καί ἡ ζωή σύμφωνα μέ τό θέλημά του, γιατί ἡ χριστιανική πίστη ἐδιώ-κετο καί ἡ χριστιανική ζωή ἐχλευ-άζετο, γιατί ἔννοιες ὅπως ἡ ταπείνωση, ἡ ἀγάπη, ἡ θυσία γιά τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἄγνω-στες στόν εἰδωλολατρικό κόσμο στόν ὁποῖο ζοῦσε ὁ ἅγιος Ἰγνά-τιος, καί ἔκαναν τή ζωή του καί τή ζωή τῶν χριστιανῶν ἀσύγκριτα δυ-σκολότερη ἀπό ὅ,τι νομίζουμε ὅτι εἶναι ἡ δική μας στόν σύγ-χρο-νο κόσμο πού ὄντως ἔχει πλεονά-σει ἡ ἁμαρτία.

Ἦταν ἐξαιρετικά δύσκολο νά πι-στεύεις στόν Χριστό καί νά ζεῖς ὡς χριστιανός. Ἀλλά ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ἦταν ἑνωμένος μέ τόν Χριστό, ἦταν ταυτισμένος μαζί του, καί γιά ἐκεῖνον ἴσχυαν οἱ λόγοι τοῦ ἀποστόλου Παύλου «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός». Γι᾽ αὐτό καί ἔγραφε πρός τούς χρι-στια-νούς τῆς Μαγνησίας ὅτι «πρέ-πει νά μήν λεγόμαστε μόνο ἀλλά καί νά εἴμαστε χριστιανοί», καί πρός τόν

ἅγιο ἱερομάρτυρα Πολύ-καρπο Σμύρνης ὅτι «ὁ χριστιανός δέν ἔχει διάλειμμα γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά εἶναι πάντα στήν ὑπη-ρε-σία τοῦ Χριστοῦ».

Στήν ὑπηρεσία τοῦ Χριστοῦ ἔζησε ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος καί ἔτσι ἀντιμετώπισε καί τό μαρ-τύ-ριο, γιατί εἶχε τόν Χριστό πάντοτε στήν ψυχή του, γιατί ἦταν πράγ-μα-τι Θεοφόρος.

Τί ἔχει ὅμως νά πεῖ ὁ ἅγιος Ἰγνά-τιος σέ μᾶς ἀπόψε πού ἀγρυ-πνοῦμε τιμώντας τή μνήμη του καί ἀσπαζόμενοι τή σεπτή καί θαυ-ματουργό κάρα του;

Ἔχει νά μᾶς πεῖ ὅτι μποροῦμε καί ἐμεῖς νά εἴμαστε Θεοφόροι, μετέ-χο-ντας στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, τό ὁποῖο εἶναι, κατά τόν ἅγιο Ἰγνάτιο, τό μυστήριο τῆς ἑνότητος τῶν πιστῶν μέ τόν Χρι-στό ἀλλά καί μεταξύ τους. Μπο-ροῦ-με νά γίνουμε Θεοφόροι κοι-νω--νώντας τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ «ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ», γιατί ἔτσι παίρνουμε τόν Χριστό στήν ψυχή μας καί μποροῦμε νά τόν διατηρήσουμε, ἄν ἀκοῦμε τόν λόγο του καί ἐναρμονίζουμε τή ζωή μας μέ αὐτό, ὥστε νά μήν τόν ἀπομακρύνουμε μέ δική μας ὑπαι-τιότητα ἀπό τήν ψυχή μας καί τήν ὕπαρξή μας.

Οἱ ἡμέρες αὐτές τῆς προετοι-μα-σί-ας γιά τή μεγάλη ἑορτή τῶν Χρι-στουγέννων μᾶς προσφέρουν τήν εὐκαιρία νά προετοιμα-σθοῦμε γιά τή μετοχή μας στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας καί νά ἀποφα-σί-σουμε νά ἀγωνισθοῦμε, ὄχι μόνο νά λάβουμε τόν Χριστό ἀλλά καί νά τόν κρατήσουμε στήν ψυχή μας, ὥστε νά εἴμαστε καί ἐμεῖς θεο--φόροι, ὅπως καί ὁ ἅγιος Ἰγνά-τιος, διά πρεσβειῶν τοῦ ὁποίου εὔχομαι νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι νά αἰ-σθανθοῦμε τά φετινά Χριστούγεν-να τόν γεννηθέντα Χριστό στήν ψυχή μας καί τή ζωή μας.